

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/142/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4409204371
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4409204371.6

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobkyne: P. Q., nar. XX. XX. XXXX, štátna občianka SR, bytom W., O. XXXX/XX, proti žalovanej: U. W., nar. XX. XX. XXXX, štátna občianka SR, bytom X., zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Ladislav Magyerka s.r.o., so sídlom Nové Zámky, ul. M. R. Štefánika 73, IČO: 36 857 751, o trovách konania, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11. novembra 2013, č. k. 16C/87/2009-226, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa m e n í tak, že žalobkyňa P. Q. je povinná zaplatiť žalovanej náhradu trov konania, pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 222,64 eura na účet právneho zástupcu žalovanej: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o. so sídlom Nové Zámky, M. R. Štefánika 73, číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený vo Q., a.s. v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ō v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Zámky (súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods. 1 OSP) uznesením zo dňa 11. 11. 2013, č. k. 16C/87/2009-226 rozhodol, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej 342,79 eura titulom náhrady trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalovanej, vedeného vo Q., a.s., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení tohto rozhodnutia poukázal na to, že pôvodní žalobcovia v 1./ a 2./ rade (P. Q. ako žalobkyňa v 1./ rade a T. W. ako žalobca v 2./ rade - pozn. odvolacieho súdu) sa svojou žalobou domáhali určenia, že žalovaná je povinná zdržať sa zásahov do vlastníckych práv žalobcov v 1./ a 2./ rade ohľadne nehnuteľností v kat. úz. X. na LV č. XXX, parcelné čísla 89/1, 89/2, 89/3 a 89/4 a domáhali sa aj zaplata náhrady škody na vlastníckych právach žalobcov v čase od 15. 04. 2007 do 15. 04. 2009 vo výške 1.955,34 eura a príslušenstva vo výške 156,42 eura pre každého zo žalobcov. Súd dňa 21. 10. 2010 vydal uznesenie č. k. 16C/ 87/2009-152, ktorým rozhodol o zastavení konania z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcami a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 11. 2010. O trovách konania súd nerozhodol, s tým, že o nich bude rozhodnuté po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania a vyzval účastníkov na vyjadrenie a vyčíslenie výšky trov konania. Právny zástupca žalovanej oznámil, že si uplatňuje trovy konania vo výške 518,97 eura v prospech žalovanej na účet právneho zástupcu. Súd dňa 25. 01. 2010 vydal uznesenie č. k. 16C/ 87/2009-158, ktorým zaviazal žalobcov v 1./ a 2./ rade na zaplata trov konania vo výške 518,97 eura a voči tomuto uzneseniu podali žalobcovia v 1./ a 2./ rade odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 5Co/224/2011-179, ktorým napadnuté uznesenie č. k. 16C/87/2009-158 v spojení s uznesením zo dňa 02. 06. 2011 sp. zn. 16C/87/2009 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Nitre v odôvodnení uznesenia č. k. 5Co/224/2011-179 uviedol, že prvostupňový súd správne rozhodol, keď uložil povinnosť žalobcom v 1./ a 2./ rade zaplatiť náhradu trov konania, keďže zavinili zastavenie konania, avšak nesprávne rozhodol o výške náhrady trov konania a solidarite žalobcov.

Okresný súd Nové Zámky dňa 06. 02. 2012 vydal uznesenie č. k. 16C /87/2009-194 ktorým rozhodol o povinnosti žalobkyne v 1./ rade zaplatiť žalovanej 285,19 eura titulom náhrady trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalovanej a o povinnosti žalobcu v 2./ rade zaplatiť žalovanej 285,19 eura titulom náhrady trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu. Konanie voči pôvodnému žalobcovi v 2./ rade bolo skončené vo veci samej uznesením č. k. 16C/87/2009-152 a o trovách konania voči žalovanému v 2./ rade (zrejme žalovanej - pozn. odvolacieho súdu) bolo rozhodnuté uznesením č. k. 16C/87/2009-194, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09. 03. 2012 v časti povinnosti žalobcu v 2./ rade.

Voči uzneseniu č. k. 16C /87/2009-194 dňa 23. 03. 2012 podala odvolanie žalobkyňa v 1./ rade, ktorá žiadala zrušiť všetky uznesenia Okresného súdu Nové Zámky po 15. 10. 2010, ktoré boli odvolacím súdom uznané za neplatné.

Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 5Co/176/2012-215 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 06. 02. 2012, č. k. 16C 87/2009-194, v časti výroku o povinnosti žalobkyne v 1./ rade zaplatiť žalovanej 285,19 eura v spojení s opravným uznesením zo dňa 16. 04. 2012, č. k. 16C/87/2009-207 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Okresný súd Nové Zámky, poukazujúc na ustanovenie § 146 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ktoré citoval, uviedol, že zastavenie konania navrhli žalobcovia a žiadali vrátiť zaplatený súdny poplatok. Súd pri výpočte náhrady trov konania vychádzal zo základu 2.111,7687 eura na základe odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/176/2012-215 (majetková ujma vo výške 1.955,3414 eura s príslušenstvom vo výške 156,4273 eura) a vychádzal z toho, že právny zástupca žalovanej si náhradu trov právneho zastúpenia za uloženie povinnosti zdržania sa zásahov do vlastníckych práv žalobcov neuplatňoval. Žalovanej priznal súd nárok na náhradu trov konania v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to za päť úkonov právnej pomoci (prevzatie veci, spracovanie vyjadrenia žalovanej k odvolaniu žalobcov, účasť na pojednávaní, spracovanie vyjadrenia žalovanej k odvolaniu žalobcov), kde jeden úkon právnej pomoci predstavuje 91,29 eura v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 a § 14 ods. 1 písm. a/, b/ citovanej vyhlášky, za spracovanie vyjadrenia k odvolaniu žalobcov patrí 1 odmena vo výške 45,64 eura v zmysle ustanovenia § 14b ods. 1 citovanej vyhlášky, za účasť na pojednávaní dňa 21. 09. 2009 patrí odmena vo výške 1 výpočtového základu v zmysle ustanovenia § 14 ods. 5 písm. b/ citovanej vyhlášky, t. j. 22,82 eura z dôvodu, že pojednávanie bolo odročené bez prejednávania veci, režijný paušál 3 x 6,95 eura, t. j. 20,85 eura, 1 x 7,21 eura, 1 x 7,41 eura, za vyjadrenie žalovanej k odvolaniu žalobcov zo dňa 15. 03. 2011 si právny zástupca žalovanej uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za spracovanie vyjadrenia vo výške 75,53 eura, 1x režijný paušál 7,41 eura a daň z pridanej hodnoty vo výške 16,59 eura, pričom súd mu priznal v zmysle ustanovenia § 14 ods. 3 vyhlášky a v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu odmenu vo výške 1, t. j. 45,64 eura, 1x režijný paušál 7,41 eura, odmena vo výške 45,64 eura v zmysle ustanovenia § 14 ods. 3 citovanej vyhlášky bola priznaná za spracovanie vyjadrenia k odvolaniu voči uzneseniu č. k. 16C/87/2009-124. Súd v zmysle ustanovenia § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky priznal advokátovi daň z pridanej hodnoty vo výške 10,61 eura vypočítanej ako 20 % zo základu 45,64 eura + režijný paušál 7,41 eura, a to za vyjadrenie k odvolaniu, pretože vo vyúčtovaní zo dňa 15. 03. 2011 preukázal, že je registrovaný platiteľ dane z pridanej hodnoty.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa včas odvolanie, poukazujúc na to, že uznesením Krajského súdu v Nitre č. 5Co/176/2012-215 zo dňa 29. 08. 2012 bolo zrušené uznesenie Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 16. 04. 2012 č. 16C/87/2009-207 a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Okresný súd Nové Zámky po 1 1 roku vydal dňa 11. 11. 2013 ďalšie uznesenie, kde znovu navyšuje odmenu za právne služby advokátovi odporkyne. Odmenu vo výške 342,49 eura odmieta uhradiť v plnom rozsahu z dôvodu, že odmena je vysoká, pri výpočte odmeny nebola zohľadnená solidárnosť navrhovateľov, advokát nezastupoval osobu v hmotnej núdzi, okresný súd priznal advokátovi odmenu za päť úkonov právnej služby, čo je v rozpore s uznesením Krajského súdu v Nitre, ktorý uznal, že právny zástupca vykonal iba dva úkony právnej služby a za ostatné úkony mu prináležia iba režijné paušály. Okresný súd vôbec nezobral do úvahy, že vydával nezmyselné uznesenia, na základe ktorých si advokát neustále navyšuje odmenu aj za také úkony, ktoré nikdy nevykonal, ale mu to umožňuje vyhláška, tak to v plnej miere využíva.. Je až zarážajúce, že Okresný súd Zámky nie je schopný vydať jedno správne a odborné uznesenie za tak dlhé obdobie od roku 2009 až po rok 2013, t. j. plné štyri roky, pričom 1,5 roka nekonal, ale vydáva rôzne chaotické a nezmyselné uznesenia, len aby bolo vydané aké - také uznesenie a nebola

spochybnená nečinnosť súdu. Na základe uvedených skutočností žiadala, aby Krajským súdom v Nitre bola preskúmaná opodstatnenosť a výška odmeny pre advokáta.

Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadрила.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania v zmysle § 212 ods. 1 OSP, prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné, preto napadnuté uznesenie podľa § 220 OSP zmenil.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov

ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo

správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 151 ods. 5 veta prvá OSP trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Sadzobníkom sa pre účely určenia odmeny za právne služby poskytnuté advokátom v súdnom konaní rozumie vyhláška č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 299/04, II. ÚS 78/05) do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná platná a účinná právna norma (IV. ÚS 77/02). Ústavne súladný výklad zákonov týkajúcich sa rozhodovacej činnosti súdov predstavuje neoddeliteľnú súčasť ich rozhodovacej činnosti a ako taký jedine zodpovedá základnému právu každého na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (I. ÚS 24/00).

Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre zdôrazňuje (napr. III. ÚS 209/04), že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (pozri napr. III. ÚS 209/04).

Aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo svojej judikatúre zdôrazňuje, že čl. 6 ods. 1 dohovoru zaväzuje súdy odôvodniť svoje rozhodnutia, ale nemožno ho chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia. Otázkou, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 dohovoru možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (H. S. c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; M. W. c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; L. c. Grécko z 29. mája 1997; M. c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Pre účely určenia výšky odmeny advokáta za ním poskytnutú právnu službu je

rozhodujúci moment vykonania každého jednotlivého úkonu právnej služby, teda nie moment, kedy advokát začal poskytovať právne služby(uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. mája 2012, sp. zn. 3 M Cdo 17/2010).

Z obsahu spisu vyplýva, že žaloba pôvodných žalobcov v 1./ a 2./ rade bola podaná na Okresný súd Nové Zámky dňa 15. 04. 2009 a v tom čase platné a účinné znenie § 13 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb do 31. 05. 2009 znelo: Pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o polovicu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach.

Od 01. 06. 2009 vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 209 zo 14. mája 2009, ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, došlo k zmene ustanovenia § 13, ktorého odsek 3 znel: Pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o polovicu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach.

K ďalšej zmene ustanovenia § 13 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. došlo vyhláškou MS SR č. 232/2010 Z. z. a s účinnosťou od 01. 06. 2010 ustanovenie § 13 ods. 3 znie: Pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach.

Ustanovenie § 13 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom v čase začatia konania ustanovovalo, že pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o polovicu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach.

V predmetnej veci dvaja žalobcovia: žalobkyňa v 1./ rade P. Q. a žalobca v 2./ rade T. W. sa proti žalovanej domáhali (okrem iného, čo však netvorí teraz predmet konania) dvoch samostatných peňažných nárokov a každý zo žalobcov svoj nárok na zaplatenie sumy 2.111,7687 eura mohol sám uplatniť žalobou voči žalovanej. Keďže svoje nároky uplatnili spoločnou žalobou, potom pri výške tarifnej odmeny právneho zástupcu žalovanej sa malo vychádzať z ustanovenia § 13 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (v znení platnom a účinnom do 01. 06. 2009) a § 13 ods. 3 v znení platnom a účinnom od 01. 06. 2009), čo sa však v danom prípade nestalo.

V zmysle § 9 ods. 1 vyhlášky sa základná sadzba tarifnej odmeny stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci alebo práva a podľa úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

V prejednávanej veci boli žalobou uplatnené dva peňažné nároky, a to žalobkyne v 1./ rade v sume 2.111,7687 eura a žalobcu v 2./ rade taktiež vo výške 2.111,7687 eura, z ktorých každý mohol byť uplatnený samostatnou žalobou. Pri určovaní výšky tarifnej odmeny za úkony právnej služby právneho zástupcu žalovanej súd prvého stupňa nezohľadnil § 13 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení do 31. 05. 2009 a ust. § 13 ods. 3 v znení do 31. 05. 2010 a ust. § 13 ods. 3 v znení od 01. 06. 2010 a v rozpore s týmito ustanoveniami vychádzal síce správne z právne záväzného názoru odvolacieho súdu vysloveného v jeho zrušujúcom uznesení zo dňa 29. 06. 2012, č. k. 5Co/176/2012-215, 5Co/177/2012, teda zo súm, ktoré v spoločnej žalobe uplatnila žalobkyňa v 1./ rade v sume 2.111,7687 eura a žalobca v 2./ rade v sume 2.111,7687 eura, z ktorých súm vychádzal pri výpočte náhrady trov právneho zastúpenia žalovanej, avšak správne mal vziať na zreteľ, že išlo o spojenie dvoch samostatných nárokov, v dôsledku čoho sa tarifná odmena za úkony právnej služby mala vypočítať ako pri spojení dvoch vecí - základná sadzba tarifnej odmeny v prípade vecí s najvyššou hodnotou sa mala zvýšiť o polovicu základnej sadzby tarifnej odmeny pri ostatných spojených veciach, čo vyplývalo z § 13 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom do 31. 05. 2010, takže za úkon právnej služby: a/ prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky), keďže v predmetnej veci bola hodnota oboch spojených vecí rovnaká, sa mala určiť hodnota ktorejkoľvek veci ako základná, ku ktorej sa následne mala pripočítať jedna polovina základnej sadzby tarifnej odmeny druhej spojenej veci, čo v danom prípade predstavuje 136,93 eura (základná sadzba tarifnej odmeny z tarifnej hodnoty 2.111,7687 eura je 91,29 eura, režijný

paušál k tomuto úkonu je 6,95 eura + jedna polovina základnej sadzby tarifnej odmeny v sume 45,64 eura, plus režijný paušál 6,95 eura), čo spolu za tento úkon právnej služby predstavuje 150,83 eura a takú istú sumu 150,83 eura bolo potrebné priznať aj za ďalší úkon právnej služby: b/ písomné podanie na súd (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky), t. j. za vyjadrenie právneho zástupcu žalovanej zo dňa 16. 07. 2009 k žalobe. Za ďalší úkon právnej služby právneho zástupcu žalovanej: c/ zastupovanie na pojednávaní dňa 21. 09. 2009, ktoré bolo odročené bez prejednaní veci (§ 14 ods. 5 písm. b/ vyhlášky) patrí odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny vo výške 22,82 eura, režijný paušál 6,95 eura + jedna polovina tejto základnej sadzby tarifnej odmeny druhej spojenej veci 11,41 eura, plus režijný paušál 6,95 eura), čo predstavuje spolu 48,13 eura. Za štvrtý úkon právnej služby: d/ vyjadrenie z 11. 01. 2010 k odvolaniu proti nemeritórnemu rozhodnutiu - uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania (§ 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky) patrí odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, čo predstavuje 45,64 eura, režijný paušál 7,21 eura, plus jedna polovina tejto základnej sadzby vo výške 22,82 eura, režijný paušál 7,21 eura, takže za tento štvrtý úkon právnej služby patrí odmena vo výške 82,88 eura. Za piaty úkon právnej služby: e/ vyjadrenie zo 14. 03. 2011 k odvolaniu proti nemeritórnemu rozhodnutiu (uzneseniu zo dňa 6. februára 2012, č. k. 16C/87/2009-194, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09. 03. 2012 v časti povinnosti žalobcu v 2./ rade), patrí odmena vo výške 34,86 eura z tarifnej hodnoty 518 eur, ktorá predstavovala predmet odvolacieho konania, plus režijný paušál 7,41 eura, plus jedna tretina tarifnej odmeny z druhej spojenej veci, t. j. 12,95 eura plus režijný paušál 7,41 eura, čo spolu predstavuje za tento úkon právnej služby sumu 62,63 eura + 20 % DPH t. j. 12,53 eura, takže celková odmena za tento úkon je 75,16 eura. Za všetkých päť úkonov právnej služby patrí žalovanej náhrada trov konania pozostávajúca z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 507,83 eura vo vzťahu k obom pôvodným žalobcom, z ktorých každý by jej mal zaplatiť polovinu z tejto sumy, t. j. 253,92 eura. Vzhľadom k tomu, že žalobca v 2./ rade už bol právoplatne zaviazaný zaplatiť žalovanej náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 285,19 eura, potom je žalobkyňa v 1./ rade povinná zaplatiť žalovanej náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 222,64 eura (507,83 eura - 285,19 eura).

Z uvedeného vyplýva, že súd prvého stupňa nesprávne rozhodol, keď uložil žalobkyňi v 1./ rade povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov 342,79 eura titulom náhrady trov právneho zastúpenia, preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 220 OSP zmenil tak, ako je uvedené v enunciate tohto uznesenia. Odvolací súd poznamenáva, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo nesprávne aj z tohto dôvodu, že súd ním rozhodol v rozpore so zásadou reformatio in peius (zásada zákazu zmeny k horšiemu), pretože ak rozhodol uznesením zo dňa 6. februára 2012, č. k. 16C/87/2009-194 o povinnosti žalobkyne v 1./ rade zaplatiť žalovanej titulom náhrady trov právneho zastúpenia sumu 285,19 eura a proti tomuto uzneseniu sa odvolala iba žalobkyňa v 1./ rade, potom, po zrušení tohto uznesenia odvolacím súdom v napadnutej časti o povinnosti žalobkyne v 1./ rade zaplatiť žalovanej titulom náhrady trov právneho zastúpenia sumu 285,19 eura, nemohol súd prvého stupňa priznať žalovanej ešte vyššiu sumu, než jej bola priznaná uvedeným uznesením zo dňa 6. februára 2012, keďže ďalšie trovy jej nevznikli.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 224 ods. 2 a § 142 ods. 2 OSP tak, že vzhľadom k čiastočnému úspechu žalobkyne v odvolacom konaní rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.